

en, og set i det lys er det sjovt, at S så sent som i januar 2005 på udstillingen »Made in Denmark« lovede vælgerne skattelettelse, der skulle stimulere beskæftigelsen og til dels være selvfinansierede.

Hr. Morten Bødskov sagde tidligere i debatten: Vi ser på kortet, og vi tilpasser os. Nej, »Made in Denmark« var valgoplægget til denne valgperiode. Her sagde Socialdemokratiet, hvad det gik til valg på, og for et ordentligt og anstændigt parti ville det, man havde lovet vælgerne, naturligvis være bindende. Pakken minder mistænkeligt om det, vi har vedtaget: skattelettelse for 10 mia. kr., beskæftigelsesfradraget hæves til 4,5 pct., mellemskatten afskaffes, topskatten hæves til 21 pct., og bundgrænsen for topskatten hæves gradvis med 20.000 kr. om året. Det er en fuldstændig kopi, og man kan sige, at Socialdemokratiet er vendt på en tallerken.

Det samme gør Socialdemokratiet, når det vil rulle skattelettelserne tilbage. Dengang hr. Ole Stavad var skatteminister, udstedte han en garanti for, at arbejdsmarkedsbidraget ville blive sænket, når betingelserne herfor var opfyldt. Nu må Socialdemokratiet beslutte sig for, om det vil stå ved sit løfte eller ej. Betyder denne garanti noget, eller er man i den situation, at man nu for anden gang løber fra en garanti, man har udstedt her i salen, og ikke vil stå ved, hvad man har sagt?

Socialdemokratiets velfærdsforslag fokuserer på velfærdsrettigheder, og vi har allerede diskuteret det en del. Det lyder flot, men det samlede udspil er komplet urealistisk dyrt og en fuldstændig aflivning af det lokale selvstyre. Selv Socialdemokratiets borgmestre slår sig jo i tøjet i debatten, fordi de også er imod den systemtænkning og den måde, forslaget fratager dem initiativet på. Nu skal Christiansborg altså bestemme, hvordan servicen skal være fra Gedser til Skagen. De nye velfærdsrettigheder er dyre og bureaukratiske, og de sikrer ikke en bedre service. Tværtimod kan de blive en slags minimumsstandarder, som kun lige nøjagtig skal overholdes.

Og kunne vi så ikke få at vide, hvad det koster? Nu har vi spurgt indtil flere gange. Det bliver ikke billigt, det vil koste et tocifret milliardbeløb, men er det 10 mia. kr. eller 99 mia. kr.? Og hvor skal pengene komme fra? Lad os nu sige, det er 99 mia. kr. Er det så ikke en del af den ti-voliøkonomi, som Socialdemokratiet tidligere har præsenteret? Det bliver svært.

Socialdemokratiet har været mere end modvilligt til at åbne for østeuropæisk arbejdskraft, og det vil heller ikke øge indvandringen. Socialdemokratiet er ikke kommet med seriøse bud på, hvordan arbejdsudbuddet kan øges, og endelig siger det, at det vil overholde skattestoppet. Der er ikke skyggen af svar i det, vi har hørt fra Socialdemokratiet i dag.

Ligesom fru Helle Thorning-Schmidt tager vi Konservative jo afstand fra rettighedsegoismen, men hvad siger den socialdemokratiske ledelse egentlig, og hvordan fungerer ledelsen i Socialdemokratiet? Det vil jeg meget gerne have at vide.

Vi Konservative lægger vægt på det personlige ansvar og på fællesskabets ansvar for at tage hånd om de svageste. Vi mener, at der skal være en balance, hvor borgerne på den ene side selv tager et ansvar og gør en aktiv indsats, og hvor det offentlige på den anden side målretter tilbuddene mod dem, der har særlige behov og især mod de svage grupper. Det er vigtigt at vise borgerne respekt og bygge løsningerne på deres individuelle ønsker og behov. Vi er blevet mere individuelle og forventer en bedre service, men vi har også et ansvar over for fællesskabet.

Kl. 15:07

Vi skal naturligvis kende vore rettigheder de steder, hvor der er frit valg. Vi skal vide, at vi har én kontaktperson på sygehuset, have vished for, at der ikke er lukkedag på almindelige hverdage i daginstitutionerne, og vide, hvad vi kan forvente. Men på den anden side har vi også pligt til at leve op til de forventninger, der er enighed om. Det er forældrenes ansvar, at børnene møder raske og udhvilede i børnehaven, og forældrene skal sikre, at børnene modtager den nødvendige omsorg og opdragelse for at få det hele til at lykkes.

Vi er ikke kunder i butikken. Vi er borgere i et samfund, og som borgere skal vi tage del i udviklingen og yde en indsats. Vi har krav på service af høj kvalitet, frihed til at vælge og trykthed, når vi har brug for hjælp, men samtidig skal vi tage et ansvar for vores eget liv, for vores familie og for fællesskabet. Det er forudsætningen for, at et velfærdssamfund som vores kan fungere og fortsat har sammenhængskraft.

Den store udfordring i de kommende år er, at vi som borgere forventer en service af højere kvalitet, i takt med at vi selv oplever, at der er mulighed for et større privatforbrug. Vi forventer at kunne vælge tilbud, der passer netop til os, men samtidig stiger antallet af ældre, og det